

Ministerstwo Zdrowia

Departament
Dialogu Społecznego

Warszawa, 04 maja 2020 r.

DSZ.055.13.2020.JP

Szanowna Pani,

w odpowiedzi na petycję z 24 kwietnia 2020 r. w sprawie dopuszczenia treningów indywidualnych jazdy konnej, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

W pierwszej kolejności wyjaśniam, że w ramach tzw. drugiego etapu odstępowania od niektórych obostrzeń w znowelizowanych przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 maja 2020 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. poz. 792), wprowadzono zmiany mające na celu m.in. kontrolowane i częściowe wznawianie działań wybranych obiektów sportowych i rekreacyjnych.

Zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 2 lit c ww. rozporządzenia od dnia 4 maja 2020 r. zostało umożliwione prowadzenie działalności sportowej lub rekreacyjnej prowadzonej w ośrodkach i klubach jeździeckich przeznaczonych do jazdy konnej, w tym łącznie ze szkołą nauki jazdy konnej, przy czym na każdym parkurze lub rozprężarni może przebywać w tym samym czasie nie więcej niż 6 osób i 1 trener korzystających z tego parkuru lub rozprężarni, z wyłączeniem ich obsługi; ograniczenia określone w § 7 ust. 3 stosuje się.

Co ważne, możliwość podjęcia wskazanej działalności została uwarunkowana spełnieniem szeregu wymogów o charakterze sanitarnym takich jak:

- 1) obowiązek weryfikacji liczby osób wchodzących na obiekt i zapewnienia 15-minutowego odstępu między grupami korzystającymi z obiektu lub sprzętu;
- 2) ograniczenia w możliwości korzystania z szatni i węzła sanitarnego (poza toaletą) z wyłączeniem obiektów Centralnego Ośrodka Sportu w związku ze stałym przebywaniem w nich osób;

- 3) zapewnienie osobom korzystającym z obiektu lub sprzętu środki do dezynfekcji rąk i sprzętu sportowego;
- 4) obowiązek dezynfekcji urządzeń i sprzętu po każdym użyciu i każdej grupie;
- 5) obowiązek dezynfekcji rąk przez osoby wchodzące i opuszczające obiekt.

Niespełnianie powyższych wymagań skutkować będzie brakiem możliwości korzystania z obiektu w okresie stanu epidemii. Zachowanie bezpieczeństwa na obiekcie i przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu się epidemii ma charakter priorytetowy. Podmiotem uprawnionym do udostępnienia obiektu co do zasady będzie właściciel albo podmiot zarządzający obiektem.

Odnosząc się natomiast do wspomnianego przez Panią kryzysu branży jeździeckiej, pragnę zauważyć, iż przedsiębiorca w rozumieniu art. 4 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym albo obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19. Przedsiębiorcy przysługują również środki na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy na podstawie ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Ochronie podlegają pracownicy, tj. osoby fizyczne, które zgodnie z przepisami polskiego prawa pozostają z pracodawcą w stosunku pracy. Zapis ten stosuje się odpowiednio do osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę nakładczą lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, jeżeli z tego tytułu podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych.

Dodatkowo, ustawa z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw wprowadziła m.in. zwolnienie mikrofirm, które zatrudniały do 9 osób, z obowiązku opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek, do których poboru uprawniony jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych przez okres 3 miesięcy (marzec–maj). Zwolnienie dotyczy składek należnych za przedsiębiorcę, jak i za

zatrudnionych przez niego pracowników. Również osoby prowadzące jednoosobową działalność gospodarczą – opłacające składki wyłącznie na własne ubezpieczenie mogą skorzystać z możliwości zwolnienia z obowiązku opłacania składek. Zwolnienie dotyczy składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz Fundusz Emerytur Pomostowych.

Do tej pory ze zwolnienia z opłacenia nieopłaconych należności z tytułu składek za marzec, kwiecień i maj mogli skorzystać płatnicy składek zarejestrowani w ZUS przed 1 lutego 2020 r., natomiast w ramach Tarczy 2, tj. ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 wprowadzono zmianę tego terminu – na 1 kwietnia 2020 r. Podyktowane było to tym, że istotne pogorszenie warunków prowadzenia działalności dla przedsiębiorców nastąpiło w drugiej połowie marca i w kwietniu, tj. po ogłoszeniu stanu zagrożenia epidemicznego i wprowadzeniu zasad bezpieczeństwa polegających m.in. na ograniczeniu lub zamknięciu działalności usługowej i handlowej.

Konsekwentnie wprowadzono także zmiany w dacie ustalania liczby ubezpieczonych uprawniającej do zwolnienia, z zachowaniem prawa do zwolnienia dla płatników składek, którzy złożyli już wnioski, zgodnie z obecnie obowiązującymi warunkami. Wprowadzono również nowe rozwiązania umożliwiające ustalenie liczby ubezpieczonych dla tych płatników, którzy rozpoczęli działalność po 1 lutego, ale przed 1 kwietnia 2020 r. Dla płatników, którzy rozpoczęli działalność pomiędzy 1 lutego a 29 lutego jest to termin 31 marca, a dla rozpoczynających działalność pomiędzy 1 marca a 31 marca – 30 kwietnia 2020 r. Wymaga podkreślenia, że składki na ubezpieczenie społeczne, zwolnione z obowiązku ich opłacania traktuje się jak składki opłacone. Oznacza to, że okres zwolnienia z opłacania składek na ubezpieczenie społeczne – z punktu widzenia płatnika i ubezpieczonego – nie pozbawi ich ewentualnego prawa do świadczeń emerytalno-rentowych lub chorobowych.

Kolejną propozycją wsparcia jest świadczenie postojowe, o którym mowa w ustawie z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (...). Świadczenie to, którego wysokość uzależniona jest od możliwości finansowych państwa, skierowane jest do wszystkich prowadzących działalność gospodarczą oraz wykonujących umowy cywilnoprawne, jeżeli spełniają określone warunki. Mogą z niego skorzystać przedsiębiorcy, którzy rozpoczęli prowadzenie działalności gospodarczej przed 1 lutego

2020 r. Takie samo rozwiązanie zostało przyjęte przy ustalaniu daty zawarcia umowy cywilnoprawnej, która byłaby uwzględniana przy ustalaniu prawa do świadczenia postojowego.

Dokonane zmiany na mocy ustawy z dnia 16 kwietnia 2020 r. o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 wprowadziły zmianę tego terminu – na 1 kwietnia 2020 r. – dla zleceniodawców lub zamawiających zawierających umowy cywilnoprawne (umowa zlecenia, umowa agencyjna, umowa o świadczenia usług na zasadach umowy zlecenia oraz umowa o dzieło). Pogorszenie warunków prowadzenia działalności i realizacji umów cywilnoprawnych szczególnie dotknęło bowiem firmy rozpoczynające działalność.

Powyższa ustawa zniósła również warunek nieprzekroczenia przez przedsiębiorców przychodu w wysokości 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych obowiązującego na dzień złożenia wniosku, warunkującego przyznanie świadczenia postojowego (15 595,74 zł.). Wielu przedsiębiorców osiąga przychody powyżej tej kwoty przy jednoczesnych wysokich kosztach uzyskania przychodów. Bardzo często są to koszty stałe niezależne od osiąganych przychodów i obrotów, które uległy istotnemu ograniczeniu w związku z epidemią COVID-19. Dotyczy to szczególnie branż o niskiej marży, takich jak handel czy drobne usługi. Mają oni zdecydowanie odmienną sytuację niż osoby wykonujące umowy cywilnoprawne, dla których koszty uzyskania przychodu są stałe, a w przypadku umów o dzieło korzystne - na poziomie 50% uzyskiwanego przychodu. Dlatego też pułap uzyskanego przychodu w przypadku umów cywilnoprawnych pozostał bez zmian, tj. poniżej 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (...) na dzień złożenia wniosku, warunkującego przyznanie świadczenia postojowego. Świadczenie postojowe będzie mogło być wypłacone ponownie, ale nie więcej niż trzykrotnie. Ponowne przyznanie świadczenia postojowego będzie mogło nastąpić nie wcześniej niż w miesiącu następującym po miesiącu wypłaty tego świadczenia, pod warunkiem wykazania w oświadczeniu, że sytuacja materialna nie uległa poprawie.

Podkreślenia wymaga, że ochronie podlegają także świadczenia w okresach przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz

wywołanych nimi sytuacji kryzysowych. Pracownikowi objętemu przerwami w świadczeniu usług przez pracodawcę wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Wynagrodzenie jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Przedsiębiorca spełniający ustawowe kryteria dofinansowania ze środków FGŚP może również obniżyć wymiar czasu pracy o 20%, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

Nie ulega wątpliwości, że obecna sytuacja związana z epidemią COVID-19 stanowi wielkie i dotąd niespotykane wyzwanie w zakresie finansowej możliwości pomocy państwa. Należy dodać, iż mając na uwadze konieczność zapewnienia ochrony zatrudnienia, zmniejszenia obciążeń oraz zachowania płynności finansowej, na bieżąco dokonywane są analizy dotychczasowo zaproponowanych rozwiązań pomocowych.

W zależności od dalszego rozwoju sytuacji epidemicznej w Polsce, będą podejmowane kolejne działania – zarówno o charakterze korygującym jak i nowatorskim – ukierunkowane na realną pomoc dla pracowników i pracodawców.

Z poważaniem,

Jakub Bydłoń

Dyrektor

/dokument podpisany elektronicznie/

Sporządził: Joanna Poźniak - DSZ